

Sygn. akt: I C 1072/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Pręcerek
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko B. (...) Spółce (...) z siedzibą w R.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego B. (...) Spółki (...) z siedzibą w R. na rzecz powoda R. G. kwotę (...)zł ((...)) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia (...) r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego B. (...) Spółki (...) z siedzibą w R. na rzecz powoda R. G. kwotę (...)zł ((...)) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanego B. (...) Spółki (...) z siedzibą w R. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w L. kwotę (...) zł ((...)) tytułem zwrotu wydatków za opinie biegłego.

SSR Agnieszka Pręcerek

Sygn. akt I C 1072/18

UZASADNIENIE

Powód R. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego B. (...) z siedziba w R. Spółka (...) Oddział w Polsce w W. (zwanego dalej B. (...)) kwoty (...)zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia (...) do dnia zapłaty oraz zasądzenie koszty procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu (...) r. doszło do kolizji drogowej, podczas której został uszkodzony pojazd powoda. Sprawca szkody miał zawartą umowę OC u pozwanego, a zatem pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę w pojeździe należącym do powoda marki (...) nr rej. (...). Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego ustalił koszty naprawy na kwotę (...) zł, następnie zwiększył o kwotę (...) zł. Łącznie wypłacił kwotę (...) zł tytułem rozliczenia szkody. Powód nie zgadzając się z wypłaconym odszkodowaniem, po wykonaniu kosztorysu naprawy pojazdu przez rzeczoznawcę, który koszty naprawy określił na kwotę (...) zł wezwał pozwanego do zapłaty kwoty(...)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że przyjął na siebie odpowiedzialności za szkody powstałe wskutek uszkodzenia w dniu pojazdu z dnia (...) r. jednakże neguje roszczenie co do wysokości

wskazując, że wypłacił powodowi odszkodowanie, które całkowicie zlikwidowało szkodę i brak jest podstaw do dopłaty odszkodowania. Dodatkowo pozwany podniósł, że w kosztorysie powoda nie uwzględnia wynegocjowanego przez powoda rabatu na części zamienne oferowany nabywcom, którzy posiadają szkody likwidowane z umowy ubezpieczenia zawartej z pozwanym. R. ten wynosi 20%. Skoro pozwany oferuje obniżenie kosztów naprawy do poszkodowany obowiązany jest jej przyjąć. Koszty naprawy wyliczone przez powoda są rażąco wygórowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. G. jest właścicielem samochodu marki B. nr rej. (...), który uległ kolizji drogowej w dniu(...) r. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Powód zgłosił szkodę u pozwanego. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne i po zapoznaniu się z zakresem uszkodzeń i kwalifikacją naprawy wydał decyzję przyznającą odszkodowanie na kwotę (...).

(okoliczności niesporne)

Powód nie zgadzając się z decyzją B. (...) zlecił prywatnemu rzeczoznawcy samochodowemu wyliczenie realnych kosztów naprawy pojazdu. Rzeczoznawca wyliczył, że koszty naprawy wynoszą(...)zł.

Powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę należnego odszkodowania przesyłając sporządzoną kalkulację. Pismem z dnia (...) r. pozwany poinformował powoda, iż podtrzymuje swoje stanowisko. Pozwany na skutek braku środków finansowych dokonał jedynie prowizorycznej naprawy pojazdu celem jego użytkowania.

Na skutek zdarzenia z dnia (...)r. w pojeździe powoda uszkodzeniu uległ części kwalifikujące się do wymiany: okładzina zderzaka przedniego, wspornik zderzaka, reflektor lewy, błotnik przedni lewy. Z uwagi na wcześniejsze uszkodzenia na zderzaku przednim i pokrywy komory silnika oraz uszkodzenia na błotniku przednim lewym niezwiązane z przedmiotową szkodą zastosować należało 25% korektę. Koszt naprawy pojazdu z wariantem z uwzględnieniem części oryginalnych niezbędnych do naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi (...)zł, zaś z uwzględnieniem części niesygnowanych logo B. (...) zł. W obu wariantach pojazd zostanie przywrócony do stanu przed szkody.

(dowód: powiadomienie o decyzji k. 11-12 i 49, kosztorys pozwanego k. 1316, powiadomienie o decyzji k. 17-18 i 50, kosztorys pozwanego k. 19-22, odwołanie k. 23-24, kosztorys powoda k. 25-27, pismo pozwanego k. 28-29, kosztorys k. 51-53, akta szkody płyta CD k.54, opinia biegłego sądowego M. P. 67-85 oraz ustna uzupełniająca opinia k. 109 v. płyta Cd k.110.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy oraz znajdujących się w aktach szkody, których rzetelność i wiarygodność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd oparł się również na opinii biegłego M. P., która to opinia mogła służyć czynieniu ustaleń faktycznych. Sąd uznał, że opinia biegłego P. M. była jasna i logiczna. Biegły obszernie odniósł się do stawianej tezy. Wyjaśnił swój tok rozumowania, przyjęte założenia.

Przechodząc do wyjaśnienia podstawy prawnej dochodzonego roszczenia, wskazać należy, że stosownie do art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z § 2 umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Paragraf 4 cytowanego artykułu stanowi zaś, że uprawniony do odszkodowania może go dochodzić bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Uzupełnieniem tej regulacji w odniesieniu do odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych są przepisy ustawy z dnia (...) o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)a w szczególności jej art. 34 ust. 1., który precyzuje, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Odpowiedzialność sprawcy zdarzenia nie była kwestionowana, a jej podstawą był art. 435 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.

W tym miejscu warto zaznaczyć, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż pojazd powoda nie został całkowicie naprawiony, dokonano jedynie niezbędnej naprawy celem uruchomienia pojazdu i możliwości jego użytkowania przez powoda.

Celem określenia wartości kosztów naprawy pojazdu do stanu sprzed szkody powołano biegłego sądowego, który w złożonej opinii wskazał jakie części pojazdu podlegają wymianie na nowe wraz z wartościami tych części. Biegły dokonał wycenienia szkody w dwóch wariantach, tj. z użyciem części oryginalnych oraz nieoryginalnych. W ocenie biegłego w obu przypadkach naprawa daje gwarancję restytucji pojazdu do stanu sprzed szkody. Jednocześnie w ustnej opinii biegły zaznaczył, że chodzi o części zamiennie porównywalnej jakości, tj. produkowane nie do nowych samochodów lecz na rynek wtórny. Natomiast restytucja pojazdu przy użyciu części zamiennych oznaczonych P nie przywróciła by pojazdu do stanu sprzed szkody.

Sąd w całości podziela pogląd i wnioski biegłego.

Warto podnieść, iż za utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać stanowisko, że dla ustalenia pojęcia szkody ubezpieczeniowej należy sięgać do odpowiednich regulacji zawartych w kodeksie cywilnym (zob. uchwały z dnia (...), nie publ.). W powołanych orzeczeniach Sąd Najwyższy podkreślił, że nie ma różnicy w pojęciu szkody w rozumieniu przepisów prawa cywilnego i prawa ubezpieczeniowego, gdyż w obu wypadkach chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Sąd Najwyższy dodatkowo podniósł, że do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej znajduje zastosowanie zasada pełnego odszkodowania. Sąd Najwyższy podkreślił, że w takim rozumieniu szkodę ujmuje przepis art. 361 § 1 k.c. Powstaje więc konieczność sięgnięcia do ogólnych reguł k.c. odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do art. 361 k.c. Przepis ten wprowadza zasadę pełnego odszkodowania, ale jednocześnie należy z niego wyprowadzać zakaz przyznawania odszkodowania przewyższającego wysokość faktycznie poniesionej szkody.

Podobne stanowisko wyrażane jest w doktrynie, w której również podkreśla się, że pojęciowa identyczność szkody w prawie ubezpieczeniowym i prawie cywilnym powoduje, iż przy ustalaniu szkody przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej można kierować się ogólnymi zasadami przyznawania odszkodowania. Szkada majątkowa to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. A zatem skoro koszt naprawy pojazdu celem przywrócenia go do stanu sprzed szkody wynosi (...) zł, a pozwany wypłacił powodowi kwotę (...)za zasadnym jest zasądzenie kwoty dochodzonej przez powoda tytułem odszkodowania w wysokości(...)

Przechodząc do zarzutu pozwanego, iż pozwany ma obowiązek skorzystać z rabatu na części oferowane przez pozwanego należy uznać za bezzasadny. Powoda I pozwanego nie wiazała żadna umowa. W ocenie Sądu jedynie w przypadku łączącego strony stosunku zobowiązaniowego np. umowy atuocasco taki obowiązek można by nałożyć na stronę. Należy pamiętać, że powód dochodzi roszczeń z tytułu odpowiedzialności OC sprawcy zdarzenia.

Odnosząc się do daty wymagalności roszczenia odsetkowego, wskazać należy, że termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń (niezależnie od tego czy jest to zadośćuczynienie, czy odszkodowanie), z upływem którego aktualizuje się możliwość żądania odsetek karnych, jest jednoznacznie określony w przepisach (art. 817 § 1 i 2 k.c. w

odniesieniu do zadośćuczynienia, art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) w odniesieniu do odszkodowania). Nie jest powiązany z datą wyrokowania (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia (...)r., (...)), ale jest oznaczony w dniach. Podkreślić przy tym należy, że spełnienie świadczenia w terminie późniejszym niż 30 dni może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie przeszkód w postaci niemożności wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych ze szczególną starannością (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia(...)).

W niniejszej sprawie ubezpieczyciel nie powołał się na przeszkody w ustaleniu wysokości odszkodowania, a o ich istnieniu nie świadczą dokumenty zgromadzone w toku postępowania likwidacyjnego. A zatem żądanie zasądzenia odsetek od dnia(...) r. jest w pełni uzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. Powód wygrał proces zatem zasądzono na jego rzecz od pozwanego całość poniesionych kosztów procesu w kwocie (...) (...) zł opłata od pozwu, (...)zł opłata od pełnomocnictwa, (...) zł zaliczka na biegłego, (...) zł wynagrodzenie pełnomocnika).

Natomiast o kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust.1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2010 r., Nr 90, poz.549 z późn. zm.) w zw. z art. 98 kpc i nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego kwotę (...) zł (pkt 3 wyroku).

SSR Agnieszka Pręcerek